

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 433/2017
24.05.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Младена Магделинића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Рашкој К 61/16 од 06.09.2016. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 171/16 од 07.02.2017. године, у седници већа одржаној дана 24.05.2017. године, једногласно, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Младена Магделинића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Рашкој К 61/16 од 06.09.2016. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 171/16 од 07.02.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Рашкој К 61/16 од 06.09.2016. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. Кривичног законика за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у време проверавања од једне године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Окривљени је обавезан да на име паушала плати суду износ од 10.000,00 динара у року од 30 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Кж1 171/16 од 07.02.2017. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Рашкој и браниоца окривљеног АА, адв. Младена Магделинића, а пресуда Основног суда у Рашкој К 61/16 од 06.09.2016. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног АА, адв. Младен Магделинић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде кривичног закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни

касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Младена Магделинића, је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП може преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљеног АА, у поднетом захтеву не опредељује конкретну учињену повреду закона, а из образложења поднетог захтева произилази да „изрека побијане пресуде не садржи елементе противправности прибављене имовинске користи, као посебног обележја кривичног дела из члана 234. КЗ“, што чини првостепену пресуду „незаконитом и подобном за укидање“ из чега произилази да се захтевом за заштиту законитости указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП, а које у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представљају дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Осталим наводима у захтеву за заштиту законитости се оспоравају разлози другостепеног суда тј. полемише са чињеничним утврђењима у другостепеној пресуди, а што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев браниоца окривљеног АА, адв. Младена Магделинића, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци решења.

**Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.**